

د اسد بدلول له پيله د امريكا په لومړيتوبونو كې نه وو!

(ژباړه)

د ۲۰۱۷ کال د مارچ په ۳۱مه الجزیرې خبري شبکې، یو خبر خپور کړ چې پکې راغلي وو: «د ملګرو ملتونو سازمان کې د اسد د لري کولو په هکله د امریکا د استازي "نيکي هالي" له خبرو داسې بنګاري، چې د اسد لري کول د امریکا په لومړيتوبونو کې نه دي.» په داسې حال کې چې د امریکا د بهرنیو چارو وزیر "ریکس تیلرسون" په انګره کې داسې وویل: «د اسد ځایناستی به د سوريې خلک ټاکي.» همدا راز الجزیرې شبکې، په ملګرو ملتونو کې د امریکایي ډیپلومات له خولې وویل: «له یوه ځایه بل ځای ته د اسد د لري کولو په هکله زموږ خبرې له غولولو پرته بل څه نه دي.»

تیره پنجشنبه په نیویارک کې مطبوعاتي سرچینو د امریکایي ډیپلوماتانو له قوله وویل چې دغه موضوع د لومړیتوبونو د بدلون په اړه ده. د رویترز خبري شبکې له قوله د یادې موضوع په اړه داسې ویل شوي: «د اسد لري کولو په اړه زموږ لومړیتوب د امریکا د متحده ایالاتو له مخکینې ادارې سره یو ډول نه دی. په ملګرو ملتونو کې د امریکا استازی زیاتوي: «زما په اند روسیه د سیاسي حل لارې په لټه کې ده؛ خو دغه تغیر او سیاسي حل لاره د اسد له بقا سره شونې ده او دې پوښتنې ته به ځواب ستونزمن وي چې ایا اسد به پاتې شي او که نه؟ تیر ته نه ورګرځو؛ خو دا وایم چې اسد په سوریه کې د پرمختګ خنډ دی او ایران تر هغه زیات. تر دې چې اسد له واک او قدرت څخه د نه لري کېدو په موخه د خپلو خلکو پر ضد کیمیاوي وسلې کاروي، نو ایا دا کار د دې فرصت پیدا کوي، چې له هغه سره کار وشي؟» همدا راز د امریکا د ولسمشرۍ په مخکینې اداره کې، بارک اوباما مخکې له دې چې له قدرته لري شي، پر دې ټینګار کاوه چې اسد په غیر قانوني توګه د قدرت په ګدۍ ناست دی او د هغه لري کول یې اړین بلل؛ خو د ټرامپ ادارې د نوموړي له لري کولو ډډه وکړه او له داعش سره یې پر جګړه تمرکز کړی.

الرأیه: ګونګې خبرې اتري د ننۍ نړۍ د دولتونو له هغو اسالیبو څخه دي، چې خپل حقيقي سیاست پرې پټوي، له هغه وړ هاخوا نور او په ځانګړي ډول عام خلک ذلیل او خوار ګڼي. د انقلاب له پيله او په عامه توګه د شام د انقلاب په اړوند د امریکا حقيقي سیاست، د بشار اسد پر ساتنې څرخېده؛ ځکه هغه یې له مخلصو او فرمانبرداره مزدورانو څخه دی او تر هغه چې د امریکا نفوذ ته خنډ نه شي او کومه ستونزه ورته پیدا نه کړي، د واک پر ګدۍ به ناست وي، که نه نو د حسن مبارک په څېر به د تاریخ کثافت دانی ته واچول شي.

نو د انقلاب له پيله د امريکا سياست د بشار د نظام پر ساتنه ولاړ و، تر څو د هغه بدیل پیدا کړي یا له انقلاب څخه خپلي خبيثي موخي ته د رسېدو لپاره کار واخلي. نو ځکه يې په سوريه کې په توطيو لاس پورې کړی او د وینو ویالې يې روانې کړې دي. د دې تر څنگ يې هغه ډلې چې د انقلاب په بهير کې يې سياسي ملاتړ ترې کاوه، خپلې کړې او له سپېڅلو موخو يې منحرفې کړې. همدا راز امريکا په لومړيو کې له ايران او لبناني حزب، ورپسې له روسيې او ترکيې د بې دينه نظام سره سوريې ته ننوته او دغو ټولو د امريکا له اجنډا سره سم په قدرت کې د اسد د پاتې کېدو په موخه، د سوريې وگړو وینې تويې کړې. نو ځکه دغه متناقضي خبرې اترې د امريکا د دريځ بنسکاره حقيقت بيانوي، چې د اسد لري کول يې له لومړۍ ورځې په لومړيتوبونو کې نه وو او نه هم دا شونې ده چې د سوريې برخليک به يې خپلو وگړو ته پرېږدي.

د يادې موضوع په اړه، داسې پوښتنه پيدا کېږي، چې امريکا څه وخت خلکو ته د خپل حاکم د ټاکلو حق ورکړی يا دا چې هغوی به خپلواک او د خپلي خوښې حق ولري؟! په پای کې امريکا د دې لپاره له خپل مزدور څخه ملاتړ کوي، چې گواکې د شام انقلاب به د نظام د ماتې او د خلافت د راتگ لامل شي؛ خو هغوی ماته خوړلي او ناکام دي؛ ځکه خلافت د الله سبحانه و تعالی ژمنه او د رسول الله صلی الله و عليه وسلم زېږی دی. چې ان شالله شام به ډېر ژر د دارالاسلام مرکز وگرځي. لکه څنگه چې د اسلام ستر لارښود رسول الله صلی الله و عليه وسلم، مور ته دا خبر راکړی او د امريکا پوزه به سپړه او په خاورو شي.

الرايه جريده

۱۴۳۸ هـ.ق د رجب ۸مه

۲۰۱۷ ز د اپريل ۵مه